

netop, fordi man ikke har kunnet definere, i hvilken Grad Tuberkulosen skal findes, for at vedkommende Kvinde ikke maa tage Tjeneste som Amme. Man kunde f. Eks. have sagt: Kvinder med Lungetuberkulose maa overhovedet ikke tage Tjeneste som Ammer. Men den Vej ere vi ikke gaaede, thi Kvinderne kunne ogsaa have andre Former af Tuberkulose, f. Eks. store vædskende Saar, hvor det heller ikke vilde være rigtigt at lade dem fungere som Ammer. Derfor have vi netop sat ind „kan“ og ikke „skal“. Sundhedskommissionen kan, men skal ikke forbyde saadanne Kvinder at tage Tjeneste som Ammer. Hvis en Kvinde f. Eks. mister et Ben paa Grund af Tuberkulose, men ellers ikke fejler noget, er der i og for sig ikke nogen Grund til at forbyde hende at amme. Paa samme Maade forholder det sig de andre Steder, hvor der staar „kan“ og ikke „skal“, det er netop vel overvejet.

Jeg kan ikke lade være med at sige til det samme ærede Medlem, at da der i sin Tid her var Tale om forskellige hygiejniske Regulativer ved Tobaksfabrikationen, havde det ærede Medlem forskellige Betænkkeligheder og optraadte imod det Regulativ, der var givet. Nu mener det ærede Medlem, at Tobaksfabrikationen er skadelig, og at den særlig disponerer til Tuberkulose, men saa undrer det mig noget, at det ærede Medlem i sin Tid havde saa meget imod de nævnte hygiejniske Foranstaltninger paa Tobaksfabrikkerne. Det er netop denne Art forebyggende Foranstaltninger, som have megen Værdi.

I det hele tror jeg at kunne sige til nogle af de Herrer, der have lagt saa megen Vægt paa Oplysning, at vel er Oplysning af overordentlig stor Betydning, men det er alligevel ikke det vigtigste. Hvis man f. Eks. tænker sig et lille daarligt Hus paa Landet, hvor Manden og Konen bo i en Stue, hvor der kun er een Seng og en stor Flok Børn osv., og hvor en af dem er angrebet af Tuberkulose, er der den allerstørste Smittefare til Stede. Der kunde man oplyse nok saa meget om, at der skulde gøres det og det, det vilde dog ikke hjælpe; det eneste, der i Virkeligheden er at gøre, er paa en eller anden Maade at faa det syge Individ fjernet. Derfor er det netop, man maa kunne gribe til forskellige Foranstaltninger, og i den Henseende vil jeg sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen), at de her foreslaaede Foranstalt-

ninger sikkert ikke gaa for vidt. Det ærede Medlem mente, at man endnu ikke var fuldkommen paa det rene med Tuberkuløsens Karakter og Væsen, og det er meget rigtigt. Men netop de Ting, man i saa Henseende ikke er paa det rene med, berøres slet ikke af dette Forslag. Der findes f. Eks. ikke her en eneste Bestemmelse med Hensyn til Kød eller Mælk. Den Strid, der har været ført om, hvorvidt Dyre- og Mennesketuberkulose er af samme eller forskellig Art, berøres i Virkeligheden slet ikke af dette Forslag. Her træffer man kun Foranstaltninger mod Smittens Overførelse fra det ene menneskelige Individ til det andet og til Helbredelse af de angrebne Individuer.

Gentagne Gange er jo den Bemærkning kommen frem, at dette Ting er et meget agrarisk Ting. Det træffer altid Foranstaltninger med Hensyn til Dyrene, siges der, men naar det gælder Menneskene, undlader man det. Der er saaledes blevet anket over, at Loven angaaende Mælken Pasteurisering kun angaar Mælk, der skal benyttes til Kreaturføde, og man har doleret over, at man ikke har truffet Foranstaltninger til, at den Mælk, der skal benyttes af Mennesker, ogsaa bliver kogt. Men der er den meget væsentlige Forskel, at medens det med Hensyn til den Mælk, der skal benyttes til Dyrene, ikke kan betragtes som en fri Sag, om man vil koge den eller ej, idet Foranstaltningen har Betydning for hele Landets Husdyrbrug, bliver det en ganske fri Sag for det enkelte Menneske, om det vil koge sin Mælk eller ikke. Der er jo desuden Tilfælde, hvor man kan sige, at det ikke vilde være heldigt for den eller den at nyde kogt Mælk, men hvor man vilde anbefale at bruge raa Mælk. Der er derfor en Væsensforskel paa de to Ting.

Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) skal jeg sige, at naar han mente, at det, at de smitsomme Sygdomme vare gaaede tilbage, maaske ikke saa meget skyldtes Lægerne eller Hygiejnen som hele den almindelige Udvikling, maa jeg i Modsætning til ham hævde, at det netop er Folkeslagens bevidste hygiejniske Bestræbelser, der ere Skyld deri. Jeg nævnte som Eksempel derpaa, hvorledes en Sygdom som Difteritis var gaaet tilbage, hvorledes man tydeligt kunde se, at det var de hygiejniske Bestemmelser, som dette Ting har været med til at træffe, der i den Henseende have virket saa overordentlig gavnlige.

Af de Bemærkninger, der ere frem-